

1600 Ա. Մ. Ե. Ա. Կ ՄԱՀՈՒԱՆ

Ա. ԿԻՒՐԵՎ ԵՐԱԽՍՈՂԻՄԱՑԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ

Հստ Յունական աւտոնդութեան՝ 386 թուականին, իսկ ըստ Լատինականին՝ 387ին կը զախճանէր Քրիստոնէական եկեղեցւոյ մեծագոյն հոյրապետաներէն Երուսաղէմի Ս. Աթոռի Պատրիարք Ս. Կիւրեղ Երուսաղէմացին։ Անոր ժահուան 1600 ամեակը պատշաճ կիրպով նշուեցաւ թէ՛ Օրթոսոփս և թէ Կոթողիկ Եկեղեցւոյ մէջ։ Առաջինները, ինչպէս յիշեցինք ատենին, անցնող աշնան, զանազան Օրթոսոփս Եկեղեցիներէ եկած պատուիրակութեանց ներկայութեան, Երուսաղէմի մէջ գումարուած հայոցալութեան ժողովզի ընթացքին նշեցին այդ զարադարձը, իսկ Լատիններ, Նօթր Տատի Եկեղեցնին մէջ սուրբին մատին կազմակերպութ զասախօսութեանց երկար շարքէ մը ետք (որոնց մասնակցեցան համայստրանաւորտ հոգեւորականներ քանի մը յեզուներով) Մարտ 15, Կիրակի օր (այլ Եկեղեցիներու մօտ 18 Մարտն է ընդունուած Թուականց սուրբին մահուան), Պատրիարքական Պատարագ մատուցին Քրիստոսի Ս. Գերեզմանին վրայ։ Մօնա. Պէլթրիթթի Պատրիարքը կուռ քարոզով մը վեր տաւ մեծանուն Պատրիարքին բազմադիմի արժանիքները Քրիստոնեայ Եկեղեցւոյ ուղղափուր գաւանանքը պաշտպանելու տեսակէտէն։ Յայտնեց նաև թէ Ս. Կիւրեղ ընդհանրապէս կը քարոզէր նոյն վայրին մէջ, դիմացը Քրիստոսի Գերեզմանին։

Այս առթիւ, աւելորդ չենք համարիր տաւ կենսագրական հակիրճ տեղեկութիւններ Սուրբին մատին, քազելով զանոնց Ծնորչք Արքեպոս։ Պալուստեանի Հատորի Քրիստոնէական Սուրբեր» Կատորի 59րդ էջէն։

«Մած կը նկատուի 315ին, Երուսալեմի եպոս եղած է 349ին։ Աքարուած է 357ին Արիստականներու կողմէ։ Վերագրած երկու տարի յատոյ։ Երկու անգամ ևս աքսորուեցաւ, բայց վերջնականորէն վերահաստատուեցաւ իր Աթոռին վրայ 378ին։ Գրիգոր Նիւսացի՝ Անտիոքի մէջ գումարուած ժողովականներու կողմէ Երուսաղէմ զրկուեցաւ 380ին, ստուգելու թէ որ Համապատակ ուղղափառ էին Կիւրեղի տեսութիւնները։ . . . Ան Կիւրեղի հաւատքը ուղղափառ գտաւ։ 381ին մասնակցեցաւ կ. Պոլսոյ Տիեզերական ժողովին։ Վախճանեցաւ խաղաղ մահուամբը։

Ծիւրեղի գյիւտոր գործը, որով Կարեսր գիրք կը զրաւէ Եկեղեցիի աստուածաբան Հայրերուն մէջ, իր ՀԿոչումն Ընծայութեան գիրքն է, որ 18 տառերու համագրութիւն մըն է, որոնցմով մէրրաւթեան կը պատրաստէ չափանաւ երախանները, որոնք սովորաբար Ս. Զատկի Ճրագալույթին կը ստանաւին Ս. Մկրտչութեան կնիքը։ (Լատինաց մօտ միշնէ օրս պահուած է Ս. Զատկի Ճրագալույթի Պատարագի ընթացքին նոր օրհնուած ջուրով փոքրիկներ մկրտելու սովորութիւնը)։ Ամէն ինչ որ անհրաժեշտ է որ գիտնայ Քրիստոնեայ մը, կը սորվեցնէ Կիւրեղ Հայրապետ իր այս հարեւոր գործով, որ Հայերէնի ալ թարգմանուած է Եղարունի։

«Մանօթ է նաև Կիւրեղ Հայրապետի Թուղթը առ Կոստանդիոս կոյսոր, Սուրբ Խոչի, Երուսաղէմի երկնակամարին վրայ (351) երեման առիթով, և որ մինչև օրս կը կարդացուի մեր (և Յունաց) հակեղեցներու մէջ Երեման Խաչի օրը»։